

Hungers nödz bedröfliga
påminnelse, som: anno
1649. vthi Swea, nästan
öfwer...

Loftander, Nicolaus Olavi,

F1700 1913

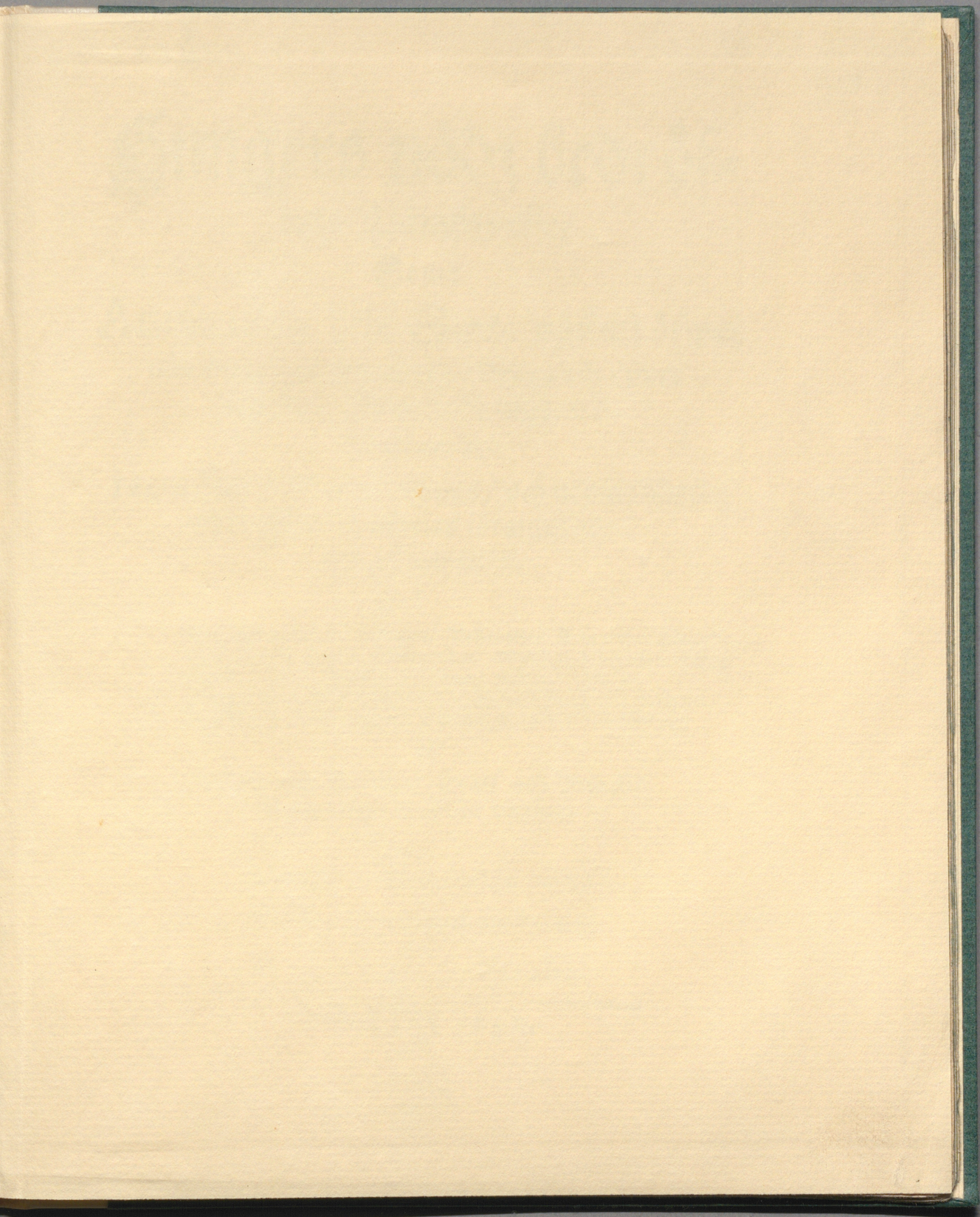
National Library
of Sweden

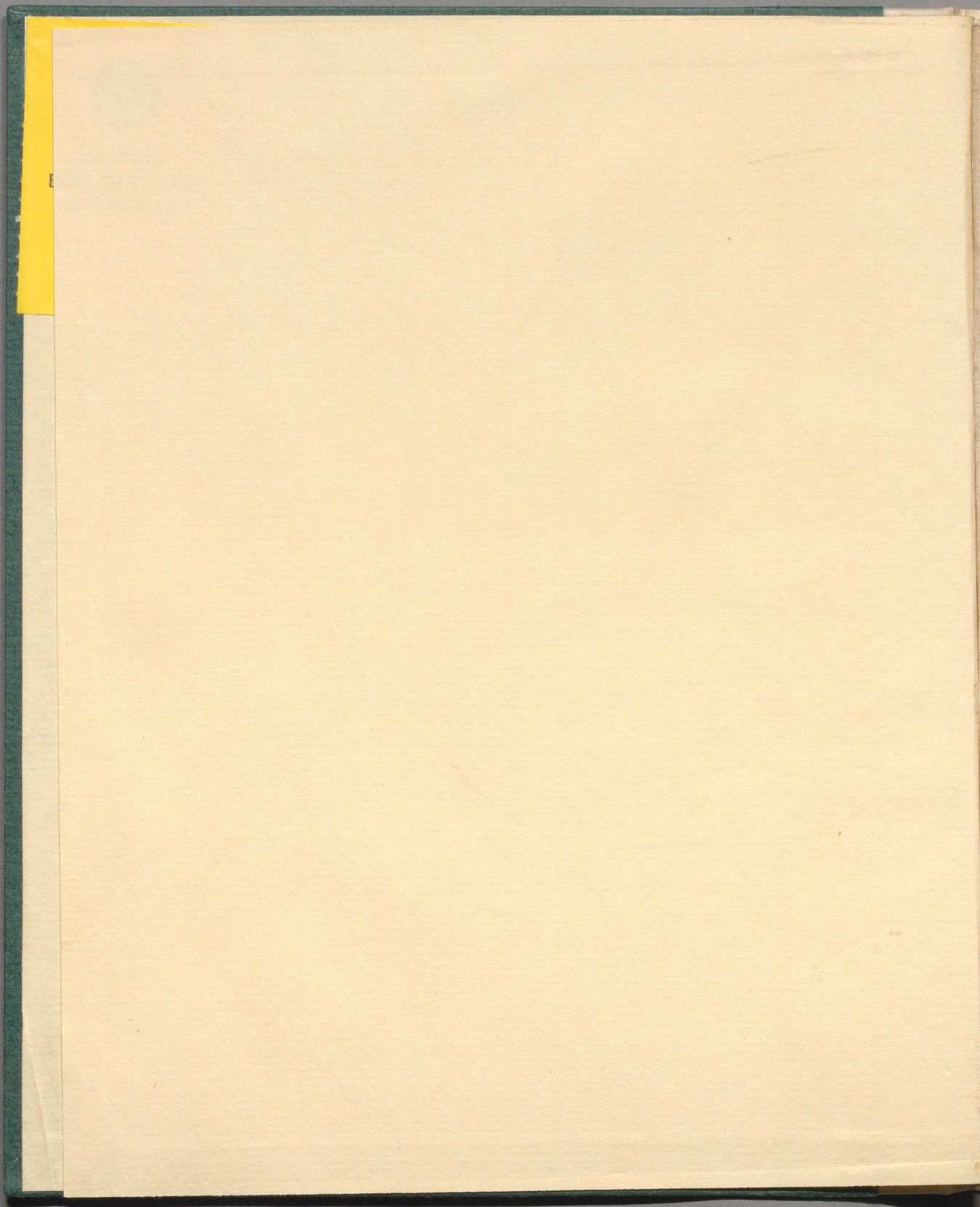
F 1700
1913

KUNGL.
BIBLIOTEKET
STOCKHOLM

Hungers nödz bedröf- liga Påminnelse/

Som:

Anno 1649. Vthi Swea/nåstan öfwer
alla orter/ genom een sträckeligh och öfwer
naturligh Wattuslodh begynnes.

Swarigenom/

1650. Åhrs/ Naturs Spys/ och nödige Brödz
öppehålle/ så aldeles förminskades
och affkortades.

At:

Drifwande Diur i Skogen/ Vthrotter Arm widh Plogen/
Öwittrande Foglar på Öwistar/ Wanligh södho bortmista/
Låarna woro tömde/ Spannen gisnade sönder/
Mycket folk medh rödh ögon/ Bleka Rinner för nöden/
Tå intet war på Logan/ Sötkia sigh brödh i Skoghen.

¶

Rötter och Knopp/ Draff och Barck/
Som ringa til södho dogher.

Anno

Manente a Data paCe aLtero.

Enfaldeligen Sammanstrifwen

¶

NICOLA O Lofftandro.

Tryckt Åhr 1650.

Stormåchtigaste Fröken/
CHRISTINA
Sweriges / Göthes och Wendes
Regerande Drottning och
Arffurstinna/

Storfurstinna til Finland / Her-
tighinna ochi Estland och Carelen / Frö-
ken öfwer Ingermanneland.

Sampt

Hwar Christållskande Menniska / ochi högre
och nedrige stånd / som wil / och weet lofwa och priffa
Gudh / när han opläter sin milda Hand / och måttar
alt thet som Lifff och Andas hafwer / til behagh : Som
ock hafwer lärde bidhia then Alzmechtige Fadhren / och
Barmherige godhe Gudhen / om Nåd och tilgiff /
när han medh sin wredhes Rijs / öf fattige mennis-
kior / för dageliga och morgehanda / emoot sig / aff
oss begångna Synder / plägga wil.

vnderdånigst / ödmjukeligen och
tienstligen

D. & D. Author.

1.

Qhr effter Tusend Sexhundra /
N:iond / nåst Tyratio :
Sin wredhe låte H & Xren dundra /
Öfwer sitt Folt och Hiord.
Gudh tröste oss Syndare arme.

2.

Styarna mände tå Regna /
Få Dagbars och Nåtters stund /
Och syntes fördolda Källor /
Köra sin Jordiska grund.
Gudh tröste oss Syndare arme.

3.

Himmelen gaff Jorden wåta /
Som rinnande flodher Siö /
Woskapen tå måtte åtha /
Wigna och blecknade Frö.
Gudh tröste oss Syndare arme.

4.

Engier som man skulle berga /
Och fordom war waan at slå /
Kunde man nåpligh åhskilia /
Från rinnande Ström och Å.
Gudh tröste oss Syndare arme.

5. Choro

5.
Creaturen nödgas Simma /
Ther the för kunde wäll gåå /
Om han wille södha finna /
På Engierna aff the strå.

Gudh tröste oss Syndare arme.

6.
Ther Golcket för kunde lässa /
Sin Wagn och Kärra medh Höö /
Ther brukas Miälör och Köstör /
Som fordom i diupan Siöö.

Gudh tröste oss syndare arme.

7.
Ther Swinnorna förra vthbredde /
Sin Galra / Hampa och Zoo /
War warnet säsom i Beckör /
Ther som the seghla och roo.

Gudh tröste oss syndare arme.

8.
Ther reesande Man medh Hesten /
Kunde för rädha fulsäll /
Ther brusade starcka Forsen /
Såsom för backar och håll.

Gudh tröste oss syndare arme.

9.
Ther Bonden förr kunde hoca /
Harswa / plöja / wälta / säi /

Ther

Ther roddes Fiskiare båthet/
Och kunde ther Fisten fåå.
Gudh tröste oss syndare arme.

^{10.}
The Säger i starka Strömmet/
Som skåro Bräder aff Stock/
Motte för watnet rymma/
Ty Flodhen brusade stark.
Gudh tröste oss syndare arme.

^{11.}
The starka Broer på bredder/
Behöfwer rinnande Nå/
The måste rufwa sitt werckie/
Når watnet swåswade ther på.
Gudh tröste oss syndare arme.

^{12.}
Såden medh Kernan then Ädla/
Som Jorden så tådtigh baar/
Then man hadhe truskat gerna/
Rotnade/ för ån solck skaar.
Gudh tröste oss syndare arme.

^{13.}
Hwete/ Rogh och Kornet bästa/
Aff Regn och wåta i Sjol/
Grodde i rööf och ther werte/
Hwaraff bleff hunger så skoor.
Gudh tröste oss syndare arme.

14.
Några medh nödh fingo berga/
Sitt Höd/ Gräs och Åkerfrucht/
Men mycket wardt förderfwat/
En Jorden war blöt och stul.
Gudh tröste oss syndare arme.

15.
När Höst tydhen war förhänder/
Folcket begynte at såå/
Ware Bonden vhr gårdet skengder/
För wain kunde han en gåå.
Gudh tröste oss syndare arme.

16.
Jorden aff watnet war bloetat/
En kunde Det dragha Plogh/
Thet sådde ware måst förrotat/
Ther bleff ingen redning godh.
Gudh tröste oss syndare arme.

17.
Ther aff tå åhrs brödh bleff ringa/
Ther tömdeß Lårar och Span/
Aff nödhen mycket blef twingat/
I hwjet Qwinna och Man.
Gudh tröste oss syndare arme.

18.
Then Man soni förra wål kunde/
Medh Tunna/ Skippa och Span/

På iagh/ och affsagda stunder/
Låna och gifwa: Ir arm.
Gudh tröste oss syndare arme.

19.

Then man som för kunde hämpa/
Uff I kren kärna och fröo/
Suckar: och the som stämpa/
Glenätter och Hwetebrödh.
Gudh tröste oss syndare arme.

20.

Thet Folck som war want at södas/
Medh brödh och kärna fulgodh/
Thet wandrar medh ögon rödha/
Men Kinnerna bleka nogh.
Gudh tröste oss syndare arme.

21.

Then brinnande Eld som tienne/
Then knodde wälbrutte Deegh/
Han måste blifwa optänder/
För Drafwet och barkabrödh.
Gudh tröste oss syndare arme.

22.

The rödha wälbrände stennar/
Som tockade Rogh och Male/
The torcka affplofna grenar/
Ther til både Draff och bark.
Gudh tröste oss syndare arme.
The

23.

The wårande Trå medh grenar/
Affklåda sin wanligh bard/
Nu torfas rötter och telnar/
Ty hungren är blifwen stark.
Gudh tröste oss syndare arme.

24.

Juro är Barken bortröfwat/
I chenna här hungers nödh/
Haplen står illa bedröfwat/
At thet hafwer mist sin löff.
Gudh tröste oss syndare arme.

25.

The små Diur måste höge skwålia/
Ty södan blifwer them trångh/
The store måste vchwråkias/
O Gudh hwadh lemmer och twång.
Gudh tröste oss syndare arme.

26.

Then skrålande Geet i skoghar/
Wrålar then affskalne bard/
The grymtade Swgn widh logar/
Gråta sin agn och drass/
Gudh tröste oss syndare arme.

27.

Foglar medh suckan i Toppen/
Bypå the wisnade trå/
Soria/

Sörja/ at borto är kroppen/
Som plåger förr våra thet.
Gudh tröste oss syndare arme.

28.

Then godherogne dörewäktar/
Hunden/ medh liudande skall/
Förmår en Liudh ochur Käfftar/
Widh böfian han tööt och gnall.
Gudh tröste oss syndvare arme.

29.

Zuppen som för plåghar gala/
Om Dettan i Bondans huus/
För hunger ligger i dwala/
Til daghen blifwer all liuus.
Gudh tröste oss syndare arme.

30.

Welsignelsen synes nu feela/
När bröddhet ochspåsas skal/
Thet kommer aff Herrens wrede/
Som hatar wår synd och fall.
Gudh tröste oss syndare arme.

31.

Zy then som kunde ochdela/
Mång målegdh medh en Span/
Honom skal thet wiff feela/
Dch räcker näpligh halsannan.
Gudh tröste oss syndare arme.

B

När

32.
När hungren så war i Landet/
Och Folcket ledho stoor nödh/
Then Penning hadhe i handen/
Kunde ey kiöpa sigh brödh.
Gudh tröste oss syndare arme.

33.
Så hafwer aff gunst och nådhe/
Then Swea Giödhiska Möd/
Hulpet at lindra then wädhe/
Och hielpa sitt Folck aff nödh.
Gudh tröste oss syndare arme.

34.
Sitt Kongligit Mandat vchfände/
Til Städher i Swea Land/
Nemblioh at ingen Bchlänster/
Skulle tulla Sädh i hamn.
Gudh tröste oss syndare arme.

35.
Allså genom HErrans willia/
Och Kongligit behagh/
Ar tillsörseel giord åthskilligh/
Aff fremmande Länder och Stadh.
Gudh tröste oss syndare arme.

36.
Then torstiga fick så kiöpa/
Then fattigha hulpen war/

I Skoghen som förr skulle löpa/
Plocka Knopp/ mättas aff Draff.
Gudh tröste oss syndare arme.

37.

Willom wij ordsaken wetta/
Til thenna hunger och nödh/
Så skal thet ingom förretta/
Om Pennen thet rörer wedh.
Gudh tröste oss syndare arme.

38.

Dryckenkap är Satans snara/
Skriften oss lärer medh skäl/
Men för then tagha sigh wara/
Hålles för dräfwel och skäld.
Gudh tröste oss syndare arme.

39.

Hordoms synd/ Drap och Mörderij/
Thet hålles för ingen blygd/
Liff/ Sw. d/ Förtaal/ Bedrägerij/
Wärer i Städer och Bygd.
Gudh tröste oss syndare arme.

40.

Och Högfärd/ som hiertat winner/
Och fångar Menniskiors hugh/
När then som oss mächtig twinger/
Medh hunger: To så säger Gudh.
Gudh tröste oss syndare arme.

B 4

Aff

41.

Aff Klädher många ey kannes /
Om the äre Adams släcte /
Thet wil iagh Herren tigh hemnes /
Ty migh thet intet är tæcte.
Gudh tröste oss syndare arme.

42.

The Fattigha blifwa trycke /
The Fadherlösa thet til /
Aunctiorna blifwa ryckte /
Thet H. L. Xren ey hafwa wil.
Gudh tröste oss syndare arme.

43.

Sombliga måste nogh swälta /
Endock then arbete skal /
Och skoor miseriam smälta /
Thet är such / skoor grät och gnall.
Gudh tröste oss syndare arme.

44.

Sombliga' slösa i läcio /
The armas Silfwer och Guld /
Medh brast the brusa i läcio /
Then Fattigha ligger omkull.
Gudh tröste oss syndare arme.

45.

Swäria om Dieflar och Satan /
Thet är nu dageligh seedh /

Thet

Thet höres på wägh och gaton/
Mängen ther stogges en weedh,
Gudh tröste oss syndare arme.

46.

Talet nu måste bekräftas/
Medh Siälen / och Herrans Dödh/
Som Siälen vhr Satans käftter/
Hafwer frälst / och ifrån nödh,
Gudh tröste oss syndare arme.

47.

Oss hafwer H Erren nu Rysat/
Medh Swärdet i många åhr/
Doch wari hans Namn prysat/
At Fridhen är worden wär,
Gudh tröste oss syndare arme.

48.

Wiljom wij ondskan bortkasta/
Och lefwa effter hans Ord/
Medh hunger han oss ey straffar/
Som han hadhe ärat gjorde,
Gudh tröste oss syndare arme.

49.

Medh böön wij therföre wiljom/
Fatta i ryset medh Gudh/
Synderna ifrån oss skiljom/
Och lefwa effter hans Budh,
Gudh tröste oss syndare arme.

B ij

D Gudh

50.

O Gudh som oss hafwer Skapat/
Och lofwat Födha i nödh/
Lät oss en warda fortappat/
Förlåna daghligt Brödh/
Gudh tröste oss syndare arme.

51.

Wälsignelsen oss förökla/
Tin grymma wredhe bortwäne/
Ty om tu wile skulden sökia/
Ärom wij wårde tin hämd.
Gudh tröste oss syndare arme.

52.

Giff Brödh/ förlåt wåra skulder/
Tin willia oss följa lär:
Örligh bortwäne/ och stoor hunger:
Lät nödhen en qwålia meer.
Gudh tröste oss syndare arme.

53.

Ledsaga titt Fole medh Låra/
Tin Örd warde Stiernan wår/
Gott Regemente beståra/
Lät blomstras åhr ifrån åhr.
Gudh tröste oss syndare arme.

54.

GUSTAVI Blodh/ Swea Drottningh/
Som Spiran nu båra skal/

Lät

Låt warda tin Andes boning/
Och frelsa titt Folck från fall/
Gudh tröste, och syndare arme.

55.

O H KRre werdes bekröna/
Then Swea-Giöthiska Mös/
Medh Dygder ädla och sköna:
Besterma för hastigh Dödh.
Gudh tröste och syndare arme.

